Ročník 1976

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5 Vydána dne 12. dubna 1976 Cena Kčs 1,30

OBSAH:

31. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, kterou se pro použití souhrnných cen mění a doplňují některá ustanovení vyhlášky č. 163/1973 Sb. o dokumentaci staveb

32. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o vědeckotechnických pracovnících v centrálně řízených organizacích výzkumné a vývojové základny

33. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Liberijské republiky

34. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a rakouskou spolkovou vládou o kriminalistické spolupráci na řekách Dunaji, Moravě a Dyji

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

31

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 30. března 1976,

kterou se pro použití souhrnných cen mění a doplňují některá ustanovení vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

Článek I

Vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, se mění a doplňuje takto: Za § 63 se vkládá nová část pátá, která zní: „Část pátá A: Zvláštní ustanovení pro použití souhrnných cen provozních souborů a stavebních objektů.

§ 63a

Účel, obsah a rozsah

Ustanovení této části se vztahují na případy, kdy se podle zvláštních opatření Federálního cenového úřadu nebo na jejich základě stanoví rozpočtováním souhrnné ceny stavebních objektů a provozních souborů.

§ 63b

Projektová dokumentace pro použití souhrnné ceny

(1) Podkladem pro použití souhrnné ceny provozního souboru nebo stavebního objektu je rozpočet souhrnné ceny (odst. 2), vypracovaný podle míry technické vyjasněnosti v úvodním projektu, v jednostupňovém projektu nebo v prováděcím projektu.

(2) Rozpočet souhrnné ceny provozního souboru nebo stavebního objektu, který se vypracovává

jako součást projektové dokumentace, plní funkci odbytového rozpočtu a projednává se způsobem stanoveným v § 58. Rozpočet souhrnné ceny vypracovává zpracovatel projektu.

(3) Rozpočet souhrnné ceny obsahuje kromě vlastního rozpočtu technické údaje provozního souboru nebo stavebního objektu a potvrzení dohody o souhrnné ceně.

(4) Popis prací a dodávek[1]) se jako součást projektové dokumentace vypracovává pouze v rozsahu nezbytném pro výrobní přípravu dodavatele. Zajišťuje jej vždy dodavatel, a to tak, že buď jej zpracuje sám nebo jej objedná u generálního projektanta. Generální projektant je povinen zpracovat popis prací a dodávek pro dodavatele podle jeho objednávky, pokud dodavatel uplatní svůj požadavek nejpozději před zahájením prací na úvodním (jednostupňovém) projektu a pokud nejde o popis prací a dodávek k prováděcímu projektu provozního souboru, který generální projektant nezpracovává (§ 26 odst. 3).[2])

(5) Ceny a sazby použité v rozpočtu souhrnné ceny musejí vždy odpovídat cenám a sazbám platným třicet dnů před zahájením prací na provozním souboru nebo stavebním objektu.

(6) Rezerva vypočítávaná pro souhrnné rozpočty z rozpočtových nákladů provozních souborů a stavebních objektů, pro něž se stanoví souhrnná cena, se přiměřeně sníží. Způsob snížení určí zvláštní předpis.

§ 63c

Souhrnná cena v úvodním (jednostupňovém) projektu

Souhrnnou cenu provozního souboru nebo stavebního objektu v úvodním (jednostupňovém) projektu dohodne investor a dodavatel při projednávání souhrnného rozpočtu (§ 38 odst. 1).

§ 63d

Souhrnná cena v prováděcím projektu

(1) Souhrnná cena se projedná a dohoda o ní se uzavře nejpozději do třiceti dnů před zahájením prací na provozním souboru nebo stavebním objektu postupem stanoveným pro odbytové náklady (§ 58 odst. 4).

(2) Prováděcí projekt mimo popis prací a dodávek (§ 63b odst. 4) zajišťuje v rozsahu nezbytném pro svou výrobní potřebu dodavatel. Dodavatel buď sám zpracuje prováděcí projekt, nebo požádá generálního projektanta, aby prováděcí projekt zcela nebo zčásti podle jeho objednávky pro něho vypracoval. Pokud dodavatel stavebních prací uplatní svůj požadavek u generálního projektanta nejpozději do zahájení prací na úvodním (jednostupňovém) projektu, je generální projektant povinen prováděcí projekt podle dodavatelovy objednávky vypracovat.[3])

§ 63e

Změna rozpočtu souhrnné ceny

Změna rozpočtu souhrnné ceny dohodnutého jako podklad pro stanovení souhrnné ceny je možná pouze za podmínek platných pro změnu odbytových nákladů.[4])

§ 63f

V případech § 63a se nepoužijí ustanovení § 26 odst. 4 a 52 odst. 4; ustanovení § 26 odst. 1, 55 odst. 2 první věty, 56 odst. 2 a 58 odst. 4 se použijí jen přiměřeně.“.

Článek II

Účinnost

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1976.

(2) Pokud by organizace jednaly v souladu s ustanoveními této vyhlášky již přede dnem její účinnosti, považují se taková opatření za opatření učiněná podle této vyhlášky.

Ministr:

Ing. **Supka** v. r.

---

[1]) Srv. výměr Federálního cenového úřadu č. 2638/10/1972 ze dne 31. října 1972, kterým se vydávají pravidla pro oceňování stavebních prací (Sešit 55 Cenových zpráv Ústavu racionalizace ve stavebnictví z roku 1972) a Pravidla Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu pro používání ceníků montážních prací a pro sestavování rozpočtů provozních souborů ze dne 30. června 1970 (výměr Českého cenového úřadu č. 1742/32/70 a výměr Slovenského cenového úřadu č. 387-C/70/II).

[2]) Úhrada za popis prací a dodávek se vyčlení ve prospěch dodavatele z ceny projektových prací (hlava I souhrnného rozpočtu) podle zvláštního předpisu, který vydá Federální cenový úřad.

[3]) Úhrada za prováděcí projekt se vyloučí ve prospěch dodavatele stavebních prací z ceny projektových prací (hlava I souhrnného rozpočtu) podle zvláštního předpisu, který vydá Federální cenový úřad. Srv. pozn. 2 k § 63b.

[4]) § 59 písm. b) vyhlášky č. 137/1973 Sb. a § 57 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

32

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 9. dubna 1976

o vědeckotechnických pracovnících v centrálně řízených organizacích výzkumné a vývojové základny

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v dohodě s Československou akademií věd, s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem výstavby a techniky České socialistické republiky a ministerstvem výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 52 písm. a) bodu 4 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

Část I

Vědeckotechničtí pracovníci

§ 1

Tato vyhláška upravuje systém získávání a zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků, kteří jsou v pracovním poměru k centrálně řízeným organizacím výzkumné a vývojové základny.

§ 2

Vědeckotechničtí pracovníci jsou tvůrčí pracovníci — odborníci v zásadě s vysokoškolským vzděláním — kteří dále rozpracovávají poznatky základního nebo aplikovaného výzkumu, ověřují jejich použitelnost v konkrétních podmínkách, navrhují společenské praxi inovační změny a podílejí se na jejich uskutečňování a jejichž tvůrčí způsobilost byla ověřena přiznáním vědeckotechnického kvalifikačního stupně.[1])

§ 3

Při hodnocení tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků se rozlišují tři stupně této způsobilosti, jimž při jejím ověřování odpovídají tři vědeckotechnické kvalifikační stupně:

a) Základní tvůrčí způsobilost (vědeckotechnický kvalifikační stupeň III) je schopnost pracovníka aplikovat vědecké poznatky při řešení navazujících výzkumných a vývojových úkolů a podílet se při zavádění jejich výsledků do praxe; vyžaduje se způsobilost ke kolektivnímu řešení úkolů.

b) Vyšší tvůrčí způsobilost (vědeckotechnický kvalifikační stupeň II) je schopnost pracovníka samostatně, netradičním způsobem řešit plánované výzkumné a vývojové úkoly s použitelným výsledkem, komplexně hodnotit výsledky vyřešených úkolů, seznamovat odbornou veřejnost s výsledky svých prací a napomáhat realizaci výsledků výzkumu a vývoje ve společenské praxi.

c) Nejvyšší tvůrčí způsobilost (vědeckotechnický kvalifikační stupeň I) je schopnost pracovníka originálním způsobem řešit komplexní problémy významné z hlediska cílů vědeckotechnické politiky, řídit pracovní kolektivy jak při řešení výzkumných a vývojových úkolů, tak při jejich realizaci, a zvyšovat kvalifikaci svěřených pracovníků.

Část II

Získávání a zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků

§ 4

(1) Zvyšování kvalifikace je integrální součástí pracovních úkolů vědeckotechnických pracovníků a kádrové politiky organizace.

(2) Organizované zvyšování kvalifikace pracovníka je založeno na plánu jeho osobního rozvoje.

(3) Plán osobního rozvoje pracovníka vychází ze současných i perspektivních úkolů pracoviště, ze zařazení pracovníka v pracovním procesu a ze závěrů jeho komplexního hodnocení. Obsahuje program odborného a ideového růstu pracovníka. Stanoví zejména cíle, úkoly, lhůty a způsob průběžné a závěrečné kontroly, délku příslušného cyklu organizovaného zvyšování kvalifikace (§ 6 odst. 2), jakož i praxe a stáže, které má pracovník absolvovat.

(4) Plán osobního rozvoje pracovníka připravuje podle pokynů vedoucího organizace a za účasti

[1]) Kategorii tvůrčích pracovníků vědy, výzkumu a vývoje (třída 09 jednotné klasifikace zaměstnání) tvoří vedle vědeckotechnických pracovníků též pracovníci vědečtí a vědeckopedagogičtí, jejichž systémy výchovy a zvyšování kvalifikace upravují zvláštní předpisy.

pracovníka jeho přímý nadřízený ve spolupráci s kádrovým a personálním útvarem a schvaluje jej vedoucí organizace.

§ 5

(1) Péče o zvyšování kvalifikace podřízených pracovníků patří k povinnostem vedoucích pracovníků všech stupňů. Výsledky práce na tomto úseku se hodnotí jako jejich ostatní základní úkoly.

(2) Vedoucí pracovníci jsou povinni vytvářet materiálně technické a jiné podmínky potřebné k soustavnému zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků.

§ 6

(1) Ke zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků lze využívat všech forem výchovy a vzdělávání dospělých na vysokých školách i v podnikové a mimoškolské výchově a vzdělávání.[2])

(2) Získávání a zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků se uskutečňuje ve třech cyklech podle stupně tvůrčí způsobilosti, k němuž směřuje.

§ 7

(1) V základním cyklu se připravují pracovníci s vysokoškolským vzděláním k získání základní tvůrčí způsobilosti. Vedoucí organizace do něho vybírá pracovníky, kteří se již zúčastnili řešení výzkumných či vývojových úkolů a získali počáteční zkušenosti z uplatňování jejich výsledků v praxi. Vedoucí organizace určí v každém jednotlivém případě zkušeného školitele, který pomáhá pracovníku při zvyšování kvalifikace a hodnotí plnění jeho plánu osobního rozvoje.

(2) V základním cyklu jsou hlavními formami zvyšování kvalifikace organizované odborné i ideové vzdělávání a vedení při výkonu pracovní funkce. Vzdělávání se uskutečňuje zejména kursy, semináři, přednáškami, postgraduálním studiem na vysokých školách, konzultacemi, studijními pobyty v tuzemsku i v zahraničí.

§ 8

(1) Ve vyšším cyklu se připravují pracovníci k dosažení vyšší tvůrčí způsobilosti. Vedení organizace do něho vybírá pracovníky, kteří již dosáhli vědeckotechnického kvalifikačního stupně III a ve své praxi i studiu osvědčili předpoklady pro další zvyšování tvůrčí způsobilosti.

(2) Vedle forem uplatňovaných v základním cyklu se v tomto cyklu využívá praxe ve výkonu svěřené funkce a na ni navazujícího samostatného studia.

(3) V průběhu vyššího cyklu musí pracovník zejména získat zkušenosti v samostatném řešení problémů, ve spolupráci s praxí při realizaci inovací, v obhajobě vlastních výsledků, v jejich zveřejňování a v poradenské činnosti.

§ 9

(1) V nejvyšším cyklu se připravují pracovníci k dosažení nejvyšší tvůrčí způsobilosti. Vedoucí organizace do něho zařazuje na základě užšího náročného výběru pracovníky, kteří již dosáhli vědeckotechnického kvalifikačního stupně II. Přitom přihlíží zvláště ke schopnosti pracovníka zvládnout systematicky širokou odbornou tematiku, vést kolektiv lidí, rozvíjet jejich schopnosti a mobilizovat je k řešení náročných úkolů.

(2) V tomto cyklu se uplatní zejména samostatné studium a plánovitě usměrňovaná náročnost pracovního prostředí. Obsahem zvyšování kvalifikace je zejména studium otázek práce s lidmi a řízení tvůrčí činnosti, zvládnutí problémů odborných i otázek politického, ekonomického a sociálního rozvoje společnosti, dále plnění řídících, koncepčních, prognostických, výchovných, poradenských a podobných funkcí.

Část III

Hodnocení tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků (atestace)

§ 10

(1) Pro hodnocení a ověřování tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků se používá dvou druhů atestací: atestace vědeckotechnického kvalifikačního stupně a periodické atestace.

(2) Atestací vědeckotechnického kvalifikačního stupně se na základě ověření výsledků zvyšování kvalifikace přiznávají pracovníkům vědeckotechnické kvalifikační stupně.

(3) Vědeckotechnický kvalifikační stupeň může být výjimečně přiznán i pracovníku s nižším než vysokoškolským vzděláním, prokázal-li výsledky své

[2]) Pracovníci, na něž se vztahuje tento systém získávání a zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků, se ho účastní i tehdy, jsou-li jako pracovníci činní v řídících funkcích zařazeni do systému cyklické průpravy vedoucích pracovníků podle usnesení vlády ČSSR ze dne 16. února 1972 č. 42/1972.

[3]) Zákon z 26. 2. 1964 č. 53/1964 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti; vyhláška Státní komise pro vědecké hodnosti z 11. 11. 1964 č. 198/1964 Sb., o řízení při udělování vědeckých hodností, ve znění vyhlášek České komise pro vědecké hodnosti z 11. 12. 1973 č. 161/1973 Sb. a ze 7. 8. 1974 č. 80/1974 Sb. a Slovenské komise pro vědecké hodnosti z 20. 12. 1973 č. 174/1973 Sb. a z 22. 7. 1974, č. 79/1974 Sb.; vyhláška předsedy ČSAV a ministra školství a kultury z 11. 11. 1964 č. 199/1964 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků; Směrnice pro jednotné posuzování vědecké kvalifikace pracovníků schválené usnesením presidia ČSAV z 2. 10. 1963 na základě usnesení vlády z 26. 6. 1963 č. 549/1963; zásady řízení a provádění účelové vědecké aspirantury schválené usnesením vlády ČSSR z 19. 5. 1975 č. 150 (č. 59/1975 Sb.).

práce, že si osvojil znalosti na úrovni vysokoškolského vzdělání.

(4) Na základě ověření odpovídající tvůrčí způsobilosti lze pracovníku přiznat vyšší vědeckotechnický kvalifikační stupeň než III, aniž mu byl dříve přiznán stupeň III, popřípadě II.

(5) Přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně je podle příslušných předpisů podmínkou pro zařazení pracovníka do funkcí vědeckotechnických pracovníků.

(6) Získání vědecké hodnosti ani přiznání vědeckého kvalifikačního stupně nenahrazuje vědeckotechnický kvalifikační stupeň.[3])

(7) Periodickou atestací se hodnotí pracovní výsledky vědeckotechnického pracovníka a plnění plánu jeho osobního rozvoje v uplynulém období. Toto období je pro pracovníky, jimž byl přiznán vědeckotechnický kvalifikační stupeň III nebo II, nejdéle čtyřleté, pro pracovníky, jimž byl přiznán vědeckotechnický kvalifikační stupeň I, nejdéle šestileté.

(8) Závěry periodických atestací jsou jedním z podkladů pro komplexní hodnocení pracovníků a mají povahu doporučení pro vedoucího organizace.

§ 11

(1) O přiznání, odnětí nebo snížení vědeckotechnického kvalifikačního stupně rozhodují resortní atestační komise zřízené u ústředních orgánů přímo řídících organizace výzkumné a vývojové základny.

(2) Ústřední orgán může pro každou oblast svého působení zřídit zvláštní atestační komisi.

(3) Na základě dohody zúčastněných ústředních orgánů lze zřídit společnou resortní atestační komisi.

§ 12

(1) Přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně má platnost pro všechny centrálně řízené organizace výzkumné a vývojové základny v oboru působnosti resortní atestační komise, která vědeckotechnický kvalifikační stupeň přiznala.

(2) Při přechodu pracovníka do centrálně řízené organizace výzkumné a vývojové základny v oboru působnosti jiné resortní atestační komise může vedoucí této organizace uznat platnost přiznaného vědeckotechnického kvalifikačního stupně i pro tuto organizaci, nestanoví-li jinak ústřední orgán nadřízený této organizaci.

§ 13

(1) Resortní atestační komise má nejméně devět členů. Jejího předsedu a ostatní členy jmenuje vedoucí příslušného ústředního orgánu, a to předsedu z vedoucích pracovníků ústředního orgánu, ostatní členy ze zástupců realizační praxe, vědeckých a vědeckopedagogických pracovníků ČSAV, SAV a vysokých škol, výzkumných a vývojových pracovníků nejvyšší kvalifikace v příslušných oborech a zástupců společenských organizací. Členem resortní atestační komise je zpravidla i zástupce federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, resp. příslušného ministerstva výstavby a techniky.

(2) Jmenování členů se děje se souhlasem vedoucího organizace, resp. ústředního orgánu, v nichž pracují, u členů zastupujících společenské organizace na návrh jejich příslušného orgánu.

(3) Při ustavení resortní atestační komise určí vedoucí příslušného ústředního orgánu způsob zajištění administrativních prací spojených s činností komise, k nimž náleží zejména i vedení evidence jejích rozhodnutí.

§ 14

(1) Resortní atestační komise rozhoduje na základě návrhu předloženého vedoucím organizace po projednání v atestační komisi pracoviště (§ 16). Vedoucí organizace odpovídá za předchozí projednání návrhu se stranickými a odborovými orgány pracoviště.

(2) Návrhy na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně vedoucím organizací předkládá resortní atestační komisi pověřený náměstek (zástupce) vedoucího příslušného ústředního orgánu.

(3) Resortní atestační komise je oprávněna si vyžádat od navrhovatele doplnění podkladů nezbytné k objektivnímu rozhodnutí. Předseda komise může rovněž k jejímu jednání přizvat další odborníky, kteří se ho účastní s hlasem poradním.

§ 15

(1) Resortní atestační komise je schopna usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Návrh je přijat, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina přítomných členů, nejméně však čtyři členové. Hlasování je veřejné. O jednání komise se pořizuje zápis.

(2) Resortní atestační komise sdělí své rozhodnutí navrhovateli do 30 dnů. Zamítavé rozhodnutí musí být zdůvodněno. Proti zamítavému rozhodnutí může navrhovatel do 2 měsíců od jeho doručení podat resortní atestační komisi odvolání, může-li uvést podstatné skutečnosti, které nebyly uvedeny v zamítnutém návrhu. Podává-li odvolání vedoucí organizace, projedná je nejprve se stranickými a odborovými orgány pracoviště a v atestační komisi pracoviště.

(3) Odvolání projedná resortní atestační komise obdobně jako původní návrh. Nevyhoví-li mu sama, postoupí je s připojením svého vyjádření ke konečnému rozhodnutí vedoucímu ústředního orgánu nadřízeného organizaci, v níž pracovník působí.

(4) Byl-li návrh na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně zamítnut, lze další návrh,

odůvodněný nově vzniklými skutečnostmi, podat nejdříve po roce od zamítavého rozhodnutí o předcházejícím návrhu.

(5) Vedoucí organizace oznámí písemně rozhodnutí resortní atestační komise pracovníku do 15 dnů od doručení rozhodnutí. Záznamy o rozhodnutí resortní atestační komise se zakládají do osobních spisů pracovníků.

§ 16

(1) Periodické atestace vědeckotechnických pracovníků provádějí atestační komise zřízené v organizacích výzkumné a vývojové základny (atestační komise pracoviště). Složení atestační komise pracoviště schvaluje nadřízený ústřední orgán. Atestační komise pracoviště se také vyjadřuje k návrhům vedoucího organizace před jejich předložením resortní atestační komisi.

(2) Předsedou komise je vedoucí organizace, který jmenuje nejméně čtyři další členy komise, z nich nejméně po jednom členu z řad odborníků činných jednak v oborově příbuzných výzkumných nebo vývojových pracovištích, jednak v oblasti realizační praxe, a to se souhlasem jejich vedoucích. Dalšími členy komise jsou zástupci společenských organizací na pracovišti, jmenovaní na jejich návrh.

(3) Pro hodnocení jednotlivých pracovníků může předseda komise přizvat k jejímu jednání další odborníky, kteří se ho účastní s hlasem poradním.

(4) Vedoucí hodnoceného pracovníka určený vedoucím organizace připraví podle jeho pokynů pro jednání komise potřebné podklady s návrhem závěrů a zúčastní se jednání komise bez práva hlasovat. Hodnocený pracovník připojí k návrhu závěrů své stanovisko.

§ 17

(1) Atestační komise pracoviště je schopna usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Návrh je přijat, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina přítomných členů, nejméně však tři členové. Hlasování je veřejné. O jednání komise se pořizuje zápis. Vedoucí hodnoceného pracovníka mu do 15 dnů písemně oznámí závěry z periodické atestace.

(2) Periodické atestace vedoucích organizací provádějí resortní atestační komise na základě podkladů připravených pracovníky, které tím pověří příslušný ústřední orgán. Závěry z těchto atestací resortní atestační komise písemně oznámí hodnoceným vedoucím organizací do 30 dnů.

(3) Plán periodických atestací je součástí plánu kádrové práce organizace.

§ 18

Závazným obsahem závěrů atestační komise pracoviště při periodických atestacích je zhodnocení vývoje tvůrčí způsobilosti pracovníka na základě zhodnocení výsledků jeho práce a plnění plánu jeho osobního rozvoje a stanovisko k dosavadnímu vědeckotechnickému kvalifikačnímu stupni pracovníka.

Část IV

Přechodná ustanovení

§ 19

(1) Organizace výzkumné a vývojové základny, na něž se vztahuje tato vyhláška, jsou povinny do šesti měsíců od počátku její účinnosti zabezpečit, aby pro všechny pracovníky, u nichž přichází v úvahu získání některého vědeckotechnického kvalifikačního stupně, byly vypracovány a schváleny jejich plány osobního rozvoje.

(2) Návrhy na přiznání vědeckotechnických kvalifikačních stupňů připravené v rámci zavedení platového řádu pro pracovníky centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny, který v roce 1976 vydá federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj, předloží organizace příslušné resortní atestační komisi jedním podáním.

(3) Mezi tyto návrhy zařadí organizace přednostně návrhy na přiznání vědeckotechnických kvalifikačních stupňů těm pracovníkům, o jejichž tvůrčí způsobilosti svědčí již dřívější společenské uznání pracovních výsledků, např. udělení cen, vyznamenání nebo odměn za zvlášť významné zlepšovací návrhy nebo vytvořená chráněná řešení (objevy, vynálezy, atd.).

Část V

Závěrečná ustanovení

§ 20

(1) Výjimky z ustanovení § 1 může udělit ministr ČSSR pro technický a investiční rozvoj v dohodě s ministrem práce a sociálních věcí ČSSR pro jednotlivé organizace, pro něž bylo povoleno použití platového řádu pro pracovníky centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny.

(2) Při hodnocení pracovníků a přípravě návrhů na přiznání vědeckotechnických kvalifikačních stupňů se vychází ze zásad uvedených v příloze k této vyhlášce.

(3) Ústřední orgány přímo řídící organizace výzkumné a vývojové základny vydají podle potřeby pro činnost atestačních komisí pokyny, v nichž stanoví zejména také termíny pravidelných zasedání atestačních komisí a termíny pro předkládání návrhů těmto komisím.

§ 21

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 1976.

Ministr:

Ing. **Šupka** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 32/1976 Sb.

ZÁSADY

pro hodnocení pracovníků v návrzích na přiznání vědeckotechnických kvalifikačních stupňů

A. Předpoklady a složky tvůrčí způsobilosti vědeckotechnických pracovníků

(1) Tvůrčí způsobilost vědeckotechnického pracovníka je založena na teoretických vědomostech, profesních dovednostech a zkušenostech.

(2) Teoretické vědomosti jsou zásadně dány absolvovaným vysokoškolským vzděláním a dále se rozvíjejí účastí pracovníka na systému zvyšování kvalifikace vědeckotechnických pracovníků.

(3) Profesními dovednostmi jsou zejména:

a) ovládání metodologie řešení výzkumných nebo vývojových úkolů v daném oboru;

b) schopnost úspěšně řešit výzkumné nebo vývojové úkoly, přinášet při tomto řešení pro daný účel nové, původní poznatky a pracovat úspěšně jako člen řešitelských kolektivů a kolektivů ustanovených na pomoc realizaci výsledků výzkumu a vývoje;

c) schopnost vyhodnocovat výsledky řešení výzkumných nebo vývojových úkolů jednak z hlediska požadavků kladených na daný úkol nebo příslušný obor, jednak i v širších společenských souvislostech;

d) ovládání metodicko-organizačních stránek procesu řešení výzkumných a vývojových úkolů a podmínek realizace jejich výsledků až po schopnost řídit výzkumné nebo vývojové práce;

e) schopnost již při zakládání a řešení výzkumných a vývojových úkolů předvídat možné podmínky a problémy jejich realizace a účinně napomáhat při zavádění výsledků výzkumu a vývoje do praxe.

(4) Vzájemné proporce mezi profesními dovednostmi se mohou přitom měnit, zejména v návaznosti na úkoly spadající do různých fází výzkumného cyklu, v souvislosti s výkonem řízení výzkumných a vývojových prací apod.

B. Výsledky práce vědeckotechnických pracovníků

(1) Předpokladem objektivního zhodnocení výsledků práce vědeckotechnického pracovníka a jejich průkazného uplatnění v návrzích na přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně je výstižná charakteristika těchto výsledků, přihlížející zejména

a) k fázi cyklu výzkum—vývoj—výroba, v níž bylo výsledků dosaženo, a ke způsobu zapojení pracovníka do dělby práce v příslušné fázi;

b) k povaze a významu osobního podílu pracovníka;

c) k potenciálnímu i skutečnému společenskému významu výsledků z hlediska technickoekonomické nebo jiné prospěšnosti při realizaci a užití.

(2) Výsledky práce svědčící pro přiznání vědeckotechnického kvalifikačního stupně se v návrzích předkládaných resortním atestačním komisím prokazují například:

a) již udělenými osvědčeními o vynálezech,

b) významnými technickými díly nebo jinými významnými realizačními akcemi, k jejichž provedení pracovník aktivně přispěl,

c) úspěšně oponovanými výsledky řešení úkolů státních plánů rozvoje vědy a techniky, na nichž se pracovník aktivně podílel,

d) úspěšně oponovanými výsledky řešení úkolů resortních, popř. oborových a podnikových (ústavních), na nichž se pracovník aktivně podílel,

e) významnými zlepšovacími návrhy realizovanými nebo přijatými,

f) výsledky publikační činnosti pracovníka,

g) pracemi rozvíjejícími metodologii nebo technologii zpracování informací, popřípadě rozbory směřujícími k uplatnění výsledků výzkumu a vývoje v praxi (za podmínky, že jde o výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky).

33

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. prosince 1975

o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Liberijské republiky

Dne 28. února 1975 byla v Monrovii podepsána Obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Liberijské republiky.

Na základě svého článku 11 Dohoda vstoupila v platnost dnem 23. října 1975.

Český překlad Dohody se vyhlašuje současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

OBCHODNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Liberijské republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Liberijské republiky, vedeny přáním rozvíjet a upevňovat obchodní styky mezi oběma zeměmi na základě vzájemného uznávání jejich národní svrchovanosti a nezávislosti, nezasahování do jejich vnitřních záležitostí, rovnosti práv a vzájemného prospěchu, se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany si navzájem poskytnou zacházení podle doložky nejvyšších výhod pokud jde o cla a jiné dávky ukládané při dovozu nebo vývozu, nebo v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží mezi Československou socialistickou republikou a Liberijskou republikou, při mezinárodních převodech platů za vývoz nebo dovoz, způsob vybírání takových cel a dávek, označování výrobků, jakož i vydávání vývozních a dovozních licencí.

Ustanovení odstavce 1 se však nepoužijí na

1. výhody, které poskytuje nebo později může poskytnout některá země sousední zemi nebo zemím za účelem pohraničního obchodu;
2. výhody anebo výsady vyplývající z celní unie nebo oblasti volného obchodu, jejichž členem některá země je nebo jejichž členem se může stát;
3. výhody anebo výsady poskytované prostřednictvím mnohostranných ekonomických uspořádání vztahujících se na zahraniční obchod, jejichž členem některá země je nebo jejichž členem se může stát.

Článek 2

Smluvní strany budou podle svých příslušných právních předpisů podporovat a usnadňovat obchod mezi oběma zeměmi v souladu s listinami „A“ a „B“, připojenými k této dohodě.

Tyto listiny jsou indikativní a mohou být vzájemnou dohodou měněny.

Každá ze smluvních stran, s náležitým přihlédnutím ke svým vlastním právním předpisům, připustí na svůj vlastní trh neomezený přístup zboží pocházejícího z druhé smluvní strany.

Článek 3

Smlouvy, vztahující se k výměně zboží a služeb podle této dohody, budou uskutečňovány na základě smluv uzavíraných mezi právnickými osobami

anebo osobami oprávněnými podle liberijského práva k provádění obchodu v Liberijské republice na jedné straně, a mezi československými samostatnými právnickými osobami, oprávněnými podle československého práva provádět zahraniční obchod, na straně druhé.

Článek 4

V zájmu usnadnění rozvoje obchodu mezi oběma zeměmi smluvní strany, v rámci právních předpisů platných v jejich zemích a za podmínek dohodnutých mezi příslušnými orgány obou stran, umožní na svém příslušném území organizování veletrhů a trvalých nebo dočasných výstav a k jejich organizování a řádnému uskutečnění si navzájem poskytnou nezbytnou pomoc.

Článek 5

Žádná ze smluvních stran nebude na svém území vybírat dovozní cla u vzorků jakéhokoli druhu bez komerční hodnoty, pocházejících z území druhé smluvní strany.

Smluvní strany si navzájem poskytnou dočasné vynětí z dovozních cel a ostatních dávek vybíraných při dovozu nebo vývozu, u

a) výrobků určených pro soutěže, výstavy a veletrhy;

b) výrobků určených k experimentům a zkouškám;

c) zařízení a materiálu, určených ke stavbě, montáži a pro výzkumné práce podle předpisů platných v jedné z obou zemí a dále u modelů a sbírek určených k vystavení za předpokladu, že shora uvedené výrobky a zboží budou zpětně vyvezeny při skončení účelu, pro který byly dovezeny.

Článek 6

Obě smluvní strany si navzájem poskytnou všechny prostředky a zařízení k průvozu zboží druhé smluvní strany přes své území. Lodím, jejich posádkám, cestujícím a nákladům jedné ze smluvních stran bude v přístavech nebo teritoriálních mořských vodách druhé smluvní strany poskytnuto zacházení neméně příznivé, než jaké je poskytováno kterékoli jiné zemi. To se nebude vztahovat na pobřežní plavbu, vnitrozemskou plavbu a rybolov.

Každá ze smluvních stran poskytne potřebné prostředky a zařízení k usnadnění přepravy zboží, které je předmětem obchodu podle této dohody, loděmi vlastněnými nebo najatými druhou smluvní stranou.

Článek 7

Všechny platy mezi oběma zeměmi se budou uskutečňovat ve směnitelné měně, která bude dohodnuta v kontraktech, v souladu s devizovými právními předpisy platnými v každé zemi.

Článek 8

Obě smluvní strany souhlasí se zřízením společné komise, která bude dohlížet nad plněním ustanovení této dohody a zkoumat možnosti dalšího rozvoje hospodářských vztahů mezi oběma zeměmi.

Společná komise se bude scházet střídavě v Praze a Monrovii, vždy podle potřeby a v době, která bude vzájemně dohodnuta mezi oběma stranami.

Článek 9

Tato dohoda se uzavírá na dobu pěti (5) let od data, kdy vstoupí v platnost, a bude automaticky prodlužována na další období jednoho roku, pokud nejpozději šest (6) měsíců před datem ukončení příslušného období neoznámí písemně jedna ze smluvních stran diplomatickou cestou druhé smluvní straně, že dohodu vypovídá.

Článek 10

Ustanovení této dohody budou po skončení její platnosti nadále použita na všechny kontrakty, které byly uzavřeny během její platnosti, avšak nebyly ke dni jejího skončení zcela provedeny.

Článek 11

Tato dohoda podléhá schválení v souladu s příslušnými právními předpisy každé ze smluvních stran a nabude účinnosti dnem podpisu, přičemž v platnost vstoupí dnem, kdy dojde k poslednímu oznámení potvrzujícímu její schválení.

Tato dohoda nahrazuje Obchodní dohodu mezi Československou republikou a Liberijskou republikou, podepsanou v Paříži dne 21. března 1938.

Dáno v Monrovii dne 28. února 1975, ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Vladimír **Loskot** v. r.

Za vládu
Liberijské republiky:

Nathaniel E. **Marsh** v. r.

LISTINA „A"

zboží pro vývoz z Liberijské republiky do Československé socialistické republiky

1. Železná ruda a surové železo
2. Přírodní kaučuk a kaučukové produkty
3. Diamanty
4. Kakao a kakaové produkty
5. Káva
6. Palmový olej a produkty
7. Palmojádro a palmojádrové produkty
8. Výrobky ze dřeva
9. Kartáčová vlákna
10. Ryby
11. Ovoce
12. Různé

LISTINA „B"

zboží pro vývoz z Československé socialistické republiky do Liberijské republiky

1. Stroje a zařízení pro hydroelektrárny, cementárny, keramičky, pneumatikárny, koželužny, obuvárny, výrobu příborů atd.
2. Obráběcí stroje
3. Textilní stroje
4. Tiskařské stroje
5. Šicí stroje
6. Dřevoobráběcí stroje
7. Stavební stroje
8. Zemědělské stroje
9. Čerpadla a zavodňovací zařízení
10. Naftové motory a generátory
11. Kompresory
12. Motorová vozidla a autobusy
13. Motocykly
14. Jízdní kola
15. Traktory
16. Měřicí přístroje
17. Elektroměry a vodoměry
18. Zdravotnická zařízení a lékařské přístroje
19. Statistické stroje
20. Psací a počítací stroje
21. Zařízení pro laboratoře
22. Zeměměřičské přístroje
23. Optické stroje a zařízení
24. Výrobky ze železa a oceli
25. Chemické výrobky
26. Barvy a laky
27. Farmaceutické výrobky
28. Porcelánové a kameninové výrobky
29. Stavební a zdravotní keramika
30. Domácí spotřebiče a zařízení
31. Výrobky ze skla
32. Textilní výrobky
33. Hudební nástroje
34. Hračky
35. Kancelářské potřeby (pera, tužky atd.)
36. Zápalky
37. Výrobky z kůže
38. Filmy, knihy, gramodesky
39. Cukr
40. Obuv všeho druhu
41. Bižuterie (povolené druhy)
42. Papír a papírové výrobky
43. Nábytek
44. Pivo
45. Chmel
46. Různé

34

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. února 1976

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a rakouskou spolkovou vládou o kriminalistické spolupráci na řekách Dunaji, Moravě a Dyji

Dne 5. prosince 1975 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o kriminalistické spolupráci na řekách Dunaji, Moravě a Dyji. Na základě svého článku 9 Dohoda vstoupila v platnost dnem 3 února 1976.

Slovenské znění Dohody se vyhlašuje současně.*)

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a rakouskou spolkovou vládou o kriminalistické spolupráci na řekách Dunaji, Moravě a Dyji

Vláda Československé socialistické republiky a rakouská spolková vláda, vedeny přáním urychlit identifikaci mrtvol vylovených nebo vyplavených z řek Dunaje, Moravy a Dyje, jakož i pátrání po nezvěstných osobách na těchto řekách, se dohodly na následujícím:

Článek 1

Dohoda se vztahuje na řeky Dunaj, Moravu a Dyji v úsecích, kde tvoří společnou státní hranici mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou, a pokud jde o Dunaj, též v jeho dalším úseku na výsostném území Československé socialistické republiky (dále jen „řeky").

Článek 2

Kriminalistickou spoluprací pro účely této Dohody se rozumí spolupráce při identifikaci mrtvol vylovených nebo vyplavených z řek a pátrání po nezvěstných osobách na těchto řekách.

Článek 3

Příslušné orgány smluvních stran budou neprodleně vyrozuměny:

a) o nezvěstných osobách, o nichž lze předpokládat, že jejich mrtvoly mohou být z řek vyloveny nebo vyplaveny,

b) o mrtvolách, vylovených nebo vyplavených z řek, pokud nelze s jistotou vyloučit, že byly doplaveny z výsostného území druhého státu.

Článek 4

Příslušným orgánem je na československé straně federální ministerstvo vnitra a na rakouské straně spolkový ministr vnitra (generální ředitelství Veřejné bezpečnosti). Tyto orgány uskutečňují styk prostřednictvím generálního konzulátu Rakouské republiky v Bratislavě.

Článek 5

Vyrozumění podle článku 3 této Dohody se provádí písemně poslem nebo doporučenou poštovní zásilkou. V případech mimořádné naléhavosti bude vyrozumění provedeno telefonicky. Písemné vyrozumění se v těch případech neprodleně odevzdá dodatečně, pokud je to nutné pro další pátrání nebo identifikaci.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

Článek 6

(1) Příslušný orgán jedné smluvní strany předá příslušnému orgánu druhé smluvní strany tyto podklady, a to v některém z jazyků smluvních států:

a) popis nezvěstné osoby;

b) zprávu o nálezu mrtvoly;

taktéž podle potřeby a pokud budou k dispozici:

rentgenové snímky chirurgických zákroků, stomatologické záznamy, popřípadě fotografie, dokumentaci nebo popis jiných zvláštních znamení a tetování nezvěstné osoby nebo nalezené mrtvoly;

fotografie nezvěstné osoby nebo fotografickou dokumentaci o nálezu mrtvoly;

daktyloskopickou kartu;

vzorkovnici oděvních součástí, vlasů a u neznámé mrtvoly nalezených věcí;

pitevní protokol.

(2) Příslušné orgány smluvních stran předávají podklady uvedené v odst. 1 na jimi používaných tiskopisech.

Článek 7

(1) Příslušné orgány smluvních stran umožní poznávacím svědkům v souladu s platnými právními předpisy svého státu dostavit se na dožádání příslušného orgánu druhé smluvní strany urychleně k poznávacímu řízení na určené místo identifikace.

(2) Jestliže hrozí jednou smluvní stranou navrženému poznávacímu svědkovi na území druhého státu za spáchanou trestnou činnost trestní stíhání, bude o tom vyrozuměna. Od přizvání takové osoby jako poznávacího svědka podle této Dohody bude upuštěno.

Článek 8

V případě, že se při identifikaci mrtvoly zjistí, že jde o bývalého státního občana jednoho ze smluvních států, usnadní smluvní strany vyřízení potřebných formalit pro případný převoz mrtvoly.

Článek 9

Tato Dohoda nabude platnosti šedesátého dne po jejím podpisu.

Uzavírá se na dobu pěti let a její platnost se prodlužuje vždy o dalších pět let, jestliže nebude vypovězena šest měsíců před uplynutím příslušné pětileté lhůty.

Dáno ve Vídni dne 5. prosince 1975 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce slovenském a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

K. **Komárek** v. r.

Za rakouskou spolkovou vládu:

E. **Bielka** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví, **Předpis o letové způsobilosti letadel L 8, Oddíl 0 — Kluzáky** čj. 27 463/75-20 ze 7. 1. 1976.

Tento předpis nabývá účinnosti dnem 1. července 1976 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce — inspektorátů v Praze a Bratislavě.

Distribucí předpisu je pověřena Letecká informační služba — letiště Praha Ruzyně, Praha 68, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo **Směrnici** č. 1/1976 ze dne 5. března 1976 čj. 202/117/1976, **kterou se zrušuje směrnice federálního ministerstva hutnictví a strojírenství č. 3/1971** pro tvorbu a použití rizikového fondu.

Směrnice FMHS č. 3/1971, která byla registrována ve Sbírce zákonů částka 22/1971, se zrušuje ke dni 31. 12. 1975 v souvislosti s vydáním nařízení vlády ČSSR č. 151/1975 Sb. a nahrazuje se současně novými resortními předpisy.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice** ze dne 20. ledna 1976 čj. II/5-39/76-7313 **pro poskytování odměn pracovníkům orgánů státní správy a některých dalších rozpočtových organizací.**

Směrnice se vztahují na pracovníky

a) federálních orgánů státní správy, orgánů státní správy České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky,

b) aparátu Federálního shromáždění, České národní rady, Slovenské národní rady a národních výborů,

c) zařízení odvětví vnitřní správy národních výborů, státních ústředních archivů a státních oblastních archivů,

d) soudů a prokuratury Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Odměny podle těchto směrnic lze poskytovat pracovníkům za jejich práci od 1. ledna 1976.

Směrnice byly zaslány všem federálním ústředním orgánům státní správy, ústředním orgánům státní správy republik a krajským národním výborům.

Do směrnic lze nahlédnout u ministerstev práce a sociálních věcí a krajských národních výborů.

Předseda Státní banky československé

vydal podle § 85 zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.) v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **směrnice** ze dne 19. února 1976 č. R-15/1976 **pro nerovnoměrné rozvržení pracovní doby ve Státní bance československé.**

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1976 a jsou k nahlédnutí ve všech organizačních jednotkách Státní banky československé.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo ve smyslu ustanovení § 29 odst. 3 zákona České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky, a ve smyslu opatření, která byla rámcově zakotvena v Souhrnném dokumentu o soustavě plánovitého řízení národního hospodářství v období 6. pětiletého plánu, schváleném usnesením vlády Československé socialistické republiky č. 285/1975 a vzatém na vědomí usnesením vlády České socialistické republiky č. 254/1975, pod čj. 122/3606/1976 **zásady pro používání prostředků fondu rezerv a rozvoje hospodářství národních výborů.**

Předpis je uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 3/1976 a lze do něho nahlédnout u ministerstva financí České socialistické republiky a u všech krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 19. března 1976 čj. 6070/76 **o zřízení chráněné krajinné oblasti „Kokořínsko"** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů.

Výnos spolu s vymezením oblasti a mapou jsou uloženy u okresních národních výborů Mělník, Česká Lípa, Litoměřice, u Severočeského a Středočeského krajského národního výboru, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem, u Střediska státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR č. 4, ze dne 20. dubna 1976.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 19. března 1976 čj. 6883/76 **o zřízení chráněné krajinné oblasti „České středohoří"** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů.

Výnos spolu s vymezením oblasti a mapou jsou uloženy u okresních národních výborů Česká Lípa, Děčín, Ústí nad Labem, Litoměřice, Louny, Teplice a Most, u Severočeského krajského národního výboru, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR č. 4, ze dne 20. dubna 1976.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 19. března 1976 čj. 6927/76 **o zřízení chráněné krajinné oblasti „Lužické hory"** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů.

Výnos spolu s vymezením oblasti a mapou jsou uloženy u okresních národních výborů Liberec, Česká Lípa, Děčín, u Severočeského krajského národního výboru, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR č. 4, ze dne 20. dubna 1976.

Hlavní arbitr České socialistické republiky

vydal **výnos** ze dne 30. ledna 1976 čj. 305/76, **kterým zrušil** s účinností od 1. února 1976 **platnost výnosu** hlavního arbitra Československé socialistické republiky ze dne 29. listopadu 1968 čj. 279/1968, **kterým se vydává nomenklatura funkcí a základních platů pro pracovníky administrativního aparátu krajských státních arbitráží**, registrovaného v částce 51 Sbírky zákonů ročník 1968.

Pro správní a administrativní pracovníky krajských státních arbitráží v České socialistické republice platí od 1. února 1976 nomenklatura funkcí a základních platů vydaná ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky výnosem ze dne 30. ledna 1976 čj. II/5-7437 8-30. 9. 75.

Do výnosu je možno nahlédnout na Státní arbitráži České socialistické republiky a na krajských státních arbitrážích.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 15. února 1966 byla sjednána v Ženevě Úmluva o cejchování lodí vnitrozemské plavby. Listina Československé socialistické republiky o přístupu byla uložena u depozitáře Úmluvy — generálního tajemníka Organizace spojených národů — dne 2. ledna 1974.

Úmluva na základě svého článku 11 vstoupila v platnost dnem 19. dubna 1975 a tímto dnem vstoupila v platnost pro Československou socialistickou republiku.

Československá socialistická republika při svém přístupu současně vypověděla Úmluvu o cejchování lodí vnitrozemské plavby, sjednanou v Paříži dne 27. listopadu 1925, jejíž text byl zveřejněn ve Sbírce zákonů a nařízení, ročník 1929, částka 6.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. března 1975 byla v Praze podepsána Dohoda o specializaci a kooperaci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik při výrobě v oblasti průmyslu zpracování ropy a petrochemie na období 1976—1980.

Dohoda vstoupila na základě svého článku VII v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 11. září 1975 byl v Praze podepsán Protokol o obchodní výměně mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky v roce 1976. Protokol vstoupil v platnost na základě článku 5 dnem 1. ledna 1976 a bude platit do 31. prosince 1976.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 21. listopadu 1975 byly v Praze podepsány:

Dohoda o výměně zboží a platbách mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik na období 1976—1980,

Protokol č. 1 k Dohodě o výměně zboží a platbách mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik na období 1976—1980,

Protokol k Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o přepravě sovětského zemního plynu do zemí západní Evropy přes území Československé socialistické republiky ze dne 21. prosince 1970.

Dne 27. listopadu 1975 byla podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1976.

Uvedené smluvní dokumenty vstoupily v platnost dnem jejich podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 28. listopadu 1975 byl v Novém Dillí podepsán Protokol k Obchodní a platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Indií. Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že

dne 5. prosince 1975 byla v Berlíně podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o výměně zboží v letech 1976—1980. Dohoda vstoupila na základě svého článku 10 v platnost dnem podpisu a platí do 31. prosince 1980;

dne 26. ledna 1976 byl v Berlíně podepsán Protokol č. 1 k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky. Protokol vstoupil na základě svého článku 6 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1976 a bude platit do 31. prosince 1976.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že

dne 16. prosince 1975 byly ve Varšavě podepsány Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výměně zboží a platech na léta 1976—1980 a Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1976. Dohoda a Protokol vstoupily v platnost dnem podpisu,

dne 20. prosince 1975 byly v Praze podepsány Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o výměně zboží a platech na období let 1976—1980 a Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1976. Dohoda a Protokol vstoupily v platnost dnem podpisu;

dne 17. ledna 1976 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o výměně zboží a platech na rok 1976, který vstoupil v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1976.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 22. prosince 1975 byl v Praze podepsán Protokol na obchodní rok 1975/1976 k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou republikou ze dne 5. listopadu 1968. Protokol vstoupil na základě článku 3 v platnost dnem podpisu se zpětnou účinností od 13. října 1975 a bude platit do 12. října 1976.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce** 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace**: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p. 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději 10 dnů před stanoveným datem. Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky. **Účet pro předplatné** SBČs Praha 1 — účet č. 10 11 0328 1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 6. **Dohlédací pošta — Praha 07**